

NOTA

Tots els que vulgan rebre es Setmanari de L'IGNORANCIA p' es correu pòden escriure directament a sa Direcció, enviant per adelantat un trimestre.

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES DE TOTS ELS MALLORQUINS IGNORANTS

PUNTS DE VENTA
Y SUSCRIPCIÓ.

Can Gelabert,
Pas d'en Quint,
núm. 19.
Can Rotger,
Cadena de Cort
núm. 11.
Can Pèp Tous
Plassa de Cort,
núm. 14.
Can Planells,
Sindicat, 59.

A Palma, cada número..... 0'05 cèn. pta.
A domicili. Es trimestre..... 0'65 »
Un any..... 2'60 »
Números atrassats..... 0'10 »

SONARÀ CADA DISSAPTE TANT SI TÉ VENT COM NO

DIRECCIÓ Y REDACCIÓ: MOLINERS, 12.

Fòra Palma. Dins Mallorca. (3 mesos.... 0'85
(1 any..... 3'25
Dins Espanya... (3 mesos.... 1'00
(1 any..... 3'50

NOTA INTERESSANT.—Tots els pagos son per adelantat, per evità plets y questions.

SES DESDITXES DE MADÓ JUANA.

(ACABAMENT.)

Moltes son, amats ignorants, ses reflexions que vos podria fé respecte d'aquells infelisses que tenen sa desgracia de volè sortí de malsdecaps entregant s' hazienda en mans d' algun cap-verjo, com heu fé Don Gimenez, que ja coneixeu. Aquest pòbre señó, avesat desde s' infancia à disfrutá de totes ses comoditats, que si no duya cotxo era perqu' estimava més doná ses faves à n' els pòbres y estirarsè ses cames per gosá de més salut, ara se veu à tení que valersè d' els amichs per podè menjá qualche mica; y tal vegada no estiga lluny es día qu' el vejèm morí à l' Hospital.... Y, ¡tot per una donació!...

Però no vuy parlá d' axò que mos distreuria de s' assunto nòstro, y tan mateix vòltros no vos esmenau, y per consiguient no faria més que rentá es cap à s' ase. Passèm, pues, à madó Juana.

Jò pensava que sa presència de Don Gimenez m' hauria alliberat d' es compromís en que me tenian ses disputes de mèstre Jòrdi amb madó Juana; però com aquesta es cabessuda, y al pareixe un molt mal criada, no se mogueren de sa cadira y esperaren qu' aquell s' en anás. Apenes tornàrem está totsòls, mèstre Jòrdi me digué:

—Un' altre de ses desgracies que me abruma à causa de sa llengo de sa méua dòna, es sa mala educació d' els infants. Ella se queixa molt d' axò, però no té en conta qu' ella mateixa n' es causa. Els méus fiys, ja desde petits, no han sentit de sa boca de sa mare més que paraules grosseres, flastomies y maldicions, y com es natural, encare no saben señarsè y ja li tornan lo que reberen. ¿Tròba, vostè, que axò té res de estrañy? Ydò, bé; val' aquí sa méua dòna contant à tots els missès del mon, qu' els séus fiys la maltractan. ¡Com si la Justicia pogués adressá amb un día lo qu' ella ha torsut amb tants d' anys!

—Basta, mèstre Jòrdi, basta. Conech

que sa rahó vos sòbra. A n' axò s' hi ha de posá remey. Vos, madó Juana, m' heu contat moltes desgracies, però sempre m' heu amagat sa principal, qu' es sa que teniu dins vos mateixa. Vos lamentau de no podè fé entrá en civella à n' es vòstro hòmo y à n' els fiys, però may vos queixau de no podè dominá es vòstro còr. Pues bé: aprovau de conseguí axò y veureu com es vòstro espòs y els vòstros fiys mudarán de viure. Si vos estau tan bruta, ¿com voleu rentá els altres? ¿No compreneu qu' axò es materialment impossible? Per arribá à tení pau amb sos altres, es menesté primé tenirla amb sí mateix. ¿Com voleu podè conduhí es vòstro hòmo per hòn camí si amb so cariño y afabilidad no li feys agradable sa vida honrada de sa familia? ¿No heu sentit à dí que *fum y mala cara trèuen sa gent de casa?* Ydò, procurau qu' à cavòstra no hey haja may fum negre ni cares farestes, y veureu com es vòstro homo no cercará cases estèrnes. Madó Juana, desenganau-vós; familia sense amor no es familia. Allá ahont no hey ha amor no hey pòt havè felicitat. Els fiys d' un matrimoni sense pau, son casi sempre fiys malscriats, y Deu Nòstro Señor, que volgué fé de sa familia un planté de còrs y un jardí d' ànimes, quant per falta de reguín amorós, els còrs se sècan y ses ànimes se pèrden, ecsigeix un rigurós conta à n' els hortolans, que son els espòsos.

—Señoret, (esclamá madó Juana). Vostè predica com un sant; però, ¿per ventura jò he nascut per sofrí els maltractos d' aquest, sense badá barres? Jò'm recòrd que quant me vaitx casá, ma-mare em digué: «Juanita, tots dos vos casau un mateix dia; *que sa téua sia sempre sa derrera.*»

—No sería mala bestiassa sa vòstra mare, y que 'm perdon allá hont es, (li vaitx contestá totduna per escusá sa respòsta de mèstre Jòrdi, que ja estava més encès qu' un pebre de cirereta recordant-sè de sa séua sògra). Sense haverla coneguda, desd' are puch assegurá que sería tan *desgraciada* com vos, per no volè recordá lo que Deu mana à tota dòna casada.

—¿Y qu' es lo que Deu mos mana?

—Sa còsa més senzilla: *que visquém subjècte à s' hòmo*. Si s' observás aquest precepte, si ses dònes no s' empenassen, amb sa séua vanidat, à volersè igualá à n' els hòmos, casi tots els matrimonis mal avenguts serían una bassa d' òli. Si sa dòna, antes que tot, aprengués d' essè dòna, es es dí, essè s' àngel de sa familia, que per axò li ha donat Deu els dons naturals de dulzura y bellesa que s' hòmo no té, tot estaria acabat. Diu un refran que *com un no vol, dos no se barazan*; y axò es una veritat qu' acusa à casi totes ses dònes que se pòrtan mal amb sos marits, perqu' es ben cert que si elles en lloch de fé es gall y treure sa llengo, callassen y sofrissen amb paciència els defectes d' els séus espòsos, y després amb dulzura y cariño procurassen apolí lo aspre y adressá lo torsut, sa pau reynaria en la familia y sería ben raro s' hòmo que tart ó prest no regoneixqués ses séues faltes, y tornás à n' es hòn camí....

Aquí arribava jò de sa méua *perorata*, quant madó Juana, no sé si en veritat ó si perque no podia sofrí ses méues llissons, digué que s' en anava à ca-séua per arreglá es diná.

Quant vaitx quedá totsòl amb s' hòmo, li vaitx dí:

—Veys, mèstre Jòrdi, no tota sa culpa es de sa vòstra dòna. Si vos sabesseu essè hòmo, axò es, si vos quant veys que sa vòstra dòna, escitada p' es mal esperit, vos vol reñá ó insultá, en lloch d' alsá sa ma per pegarli l' alsavau fins à n' es vòstro front per señarvós en nòm del Pare; si en lloch d' alsá es cap per fogí de sa casa l' aixecasseu per mirá al Cèl, ahont están Deu es vòstro Pare, y María Santíssima sa vòstra Mare, ó ficasseu sa vòstra vista en algun Sant-Cristo que vos enseña à sofrí, veuriau com totes ses vòstres disputes s' acabarian en ménos d' un mes. Sé que parl á un hòmo que se té per cristiá, y per axò m' atrevisch à parlá d' aqueixa manera. Vos sou un hòmo à ne quí no falta es temps per goñá un hòn jornal; y pròva d' axò ses tres ó quatre hores que

çada dia perdu dins es cassino ó sa taverna, ó conversant amb qualsevòl que venga à ca-vòstra. ¿Per què, pues, no heu d'aprofitá p' es vòstro bé y p' es de sa família, un pòch d'aquest temps tan preciós que perdu? ¿Per què quant vos axecau d' es llit no procurau que sa vòstra dòna y els infants compleixcan còm à bòn cristians? ¿Per què no podeu dedicá mitja horeta per aná à ohí una missa? ¿Heu pensat may amb sos moltíssims de bens espirituals y temporals que s' assistència à n' aquest sant Sacrifici produheix à n' els pares de família?... ¡Ah! mèstre Jòrdi, que de còses vos podria dí si es temps m' ho permetés, y veuriau que no es estrañy si rebeu mal pago d' els vòstros fiys y maltractos de sa dòna, quant vos pagau tan malament à n' Aquell que vos ha donat el ser, que vos mantén.... y vos *sufreix!*

—Don Tòni; vostè ara m' fá recordá de quant anava à escola qu' es mèstre sempre mos deya: «sa Missa cada dia y el Rosari tots els vespres umplen ses cases d' una pau y felicitat que sòls comprenen els qui practican tan santes devocions.» Y no sòls axò mos deya sinó que mos hi anava acostumant acompanyantmosbí sempre que podia.

—¡Ell sabeu que n' hi ha de còses bones que les sabèm d' els Mèstres, però qu' els vicis mos fan olvidá, fins que vé un dia que per carambola mos recordám d' elles, y llavò estimantlès en lo que valen procurám posarlès en práctica!

—Ah! si señó. Lo qu' es jò, me crega, ara m' he resòlt à fé lo qu' aquell hòn hòmo m' enseña, porque vosté m' ha ferit à n' es viu.

Axí continuàrem breus moments parlant des gran bé que pòt fé un hòn mèstre d' escola que sab despreciá ses bèfes, riayes ó bramuls d' aquells que los desprecian y en fan objècte de burla porque no saben comprendre sa séua gran missió, y luego mos despedirem quedant jò molt satisfet d' havè pogut posá pau à una família després de més d' un any d' incomodarmè.

Despuys-ahí, dijòus, vaitx aná à l' Hospital per visitá els malalts, (conforme tench de costum, y Deu no m' ho tenga en retrèl) y coneguent que n' hi havia de nous, me vaitx dirigí à un llit d' hont sortian grans jamechs y me tròp frente à frente de madò Juana qu' estava feta una *llatze*, tota plena de còps blaus y escarrinxades.

—¿Qu' es estat axò, madò Juana?

—¡Som molt desgraciada! (me contestá amb una veu que casi no la sentian.)

Per no ferla cansá me vaitx dirigí à una mònja que l' assistia, y me contá qu' es dematí havia tengut questions amb s' hòmo. *Ell* n' hi volgué dí quatre de fresques y *ell* li rompé quatre costelles y li fé quatre escarrinxades, y li rebassá quatre manats de cabeyes.

Es temps que sa mònja m' ho explicava arribaren els metges y tractaren de curarlè.

—Aquí hey ha fractura de s' *húmero*, (digué un;) será precís tayarli es bras.

—¡Ca, no señó! (li vaitx respòndre fent sa mitja;) jò conech sa compleció d' aquesta dòna. En lloch de tayarli es bras será molt milló que li tayan un' altre còsa.

—¿Quina còsa? (me preguntaren tots admirats.)

—Sa llengo; (los vaitx respòndre ben sério.)

Còm podeu pensá, tots se posaren à riure; però quant los vaitx havè contat lo que passava, convengueren en que sa méua propòsta no estava tan fóra de llòch còm parexia à n' es principi.

¡Quantes *madò Juanes* no haurian de plorá els desprècis d' els marits y sa perdició d' els infants, si se feyan acursá sa llengo per algun d' els metges que tant abundan à ses *parròquies* y ses *iglesies*.

J. F.

ES MES DE MAITX.

Quant veitx del Maitx l' encant y la verdura,
renaix en mí l' amor y la ternura
per la Mare-de-Deu;
y els cantars bells que en dolsa melodia
el mon catòlich canta per María
axamplan les aletes del còr méu.

Cubèrts els camps se veuen de floretes,
fresques y hermoses, plenes de gotetes,
de rohada d' els matins.

Quant el sol surt los òbri les poncelles
y agrañides del tot li donen elles
aromes y perfums de los més fins.

Munta el Sol en el Cèl, y d' allá envia
colors à mils demunt les flòrs del día,
tot el mon alegrant.

Torrents de llum que volan per los ayres
y mesclanthi les flòrs ses doises flayres
la bellesa del Mes van aumentant.

Los jardineros del mon cullan rosetes
cascays, clavells, y dalies, y violetes
dins son jardí frondós,
y en fan coronas y guirnaldaes belles
per dú d' els Temples Sants dins les capelles
y per mostrár à María sos amós.

Pitxers hermosos los altars compònen
y hermosos cants per dins l' espay ressonan
que pujan cap al Cèl;
amb los séus prechs mesclats les animetes
humils li envian de virtuts floretes
qu' han renaudet dins lo séu còr faèl.

Y un mantell blau ne fan brufat d' estrelles
que teixiren de gracia mil doncelles
pienes del amor sant.

Y en lo cap de la Vèrge es veu posada
una corona amb cent brillants brufada
que son còr amorós va fabricant.

Dins l' ampla mar d' amor ahont sempre es negan
los còrs qu' hey van y capficades pegan,
també hey neda el méu còr.

¿De vos, María augusta, Vèrge pura,
qu' allá estáu tota plena de ternura
no es dirigeix à mí cap fletxa d' òr?

Si d' impures passions el fòrt oratge
s' en du el méu bot y estorba el méu viatge
que va ben dirigit

Mare clement; porque no feys que cessan
y seguirá ma nau los qui travessan
el vòstro mar, encés mon esperit.

Dins aquest mes obriu ampla badia
per podè arribá à pòrt, dolsa María,
feys hi mon bot entrar;
y quant dins vòstron pòrt jò prenga entrada
y l' ancle pròp de Vos haja deixada
podré en el Cèl per sempre disfrutar.

A. T.

NOTICIES

*trètes d' un dietari mallorquí del sigle passat
relatives à les funcions fetes à Mallorca en
celebrat de la presa y conquista d' Orá.*

(ACABAMENT.)

Vuy dia 27 al convent de St. Francesch hey ha haguda comunió general de tots los estudiants escotistes. A la tarde en Montision hey ha haguda una processó *intra claustra* ahont han assistit tots los enagistes, Doctors Suaristes, congregants y estudiants actuals y han cantat Tedeum ab música. Feya la capa D. Jusep Pueyo Pre., Tresorer y Canonge y li feya Diaca D. Nicolau Burdils Pre. y Canonge. Després d' acabat el Tedeum ha dita una oració llatina molt elegant el Sr. Jusep Reus estudiant suarista.

Vuy à la tarde circa les 4 à St. Cristofol de la Bossaria en casa del Sr. Lluch Pons alies de la Meca, actual mestre de guayta lo any present, se ha dat un espléndido sopar à tots los esclaus mòros al mitx del carrer, à costa de dit mestre de guayta.

Dit dia à la tarde ha sortit un altre carro triunfal de la casa de D.ª Beatriu Sales V.^a Marquesa de Bellpuig, ahont anavan los sigüents personatges, tots ximplés de cases de cavallers, que no serveixen sino de divertiment del pòble. Anavan dits babays vestits uns de dones altres de homens, ço es: en Pere del Marqués y en Toni To, vestits de dòna; en Gercni Nay y en Llorensòto, també de dòna; en Biel Racó vestit de bruxa. En Xirimechs y n' Escanelles vestits de indios: en Baldat y en Xeremendinga vestits d' arlequins y després alguns músichs y altres homens que governavan dits ximplés. Feyan una representació molt vistosa.

Dit dia à les Ave Maríes tornaren à fer salve los bastions y les campanes à repicar, encengueren les alimares y circa les 8 surtí de Santa Fè d' els Calatre-

vins una pulida moxeganga que feren los manestrals *hoc modo*. Anava devant en Toni Benebene à cavall sonant el clarí; després dos esclaus cristians vestits à la espanyola, à peu portant una atxa encesa, després tretze esclaus mòros, à peu, fermats p' el còll ab cadenes y uns cordons de seda ab que arrossegavan el cap de Mahoma; després venian altres dos esclaus cristians à peu ab atxa encesa; després venian 4 tinentes del Mestre de guayta à cavall demunt 4 muls que duyan 4 cadenes una cada un fermades al cap de Mahoma; després venia el Mestre de guayta ricament vestit coalcant dalt un cavall blanch, ab sa vara en la mà y en la dreta una espasa desembaynada acompanyat de quatre esclaus cristians à peu ab atxa encesa vestits à lo militar: després venia un manestral coalcant dalt un ase, vestit de Turch ab una bandera blava y mitjes llunes pintades; després seguían un capitá y tinent vestits de turchs demunt ases ab atxa encesa. Després venian una companyia de manestrals també demunt ases ab atxa encesa vestits de turchs y color gròch: després altre tinent y capitá y 50 manestrals del mateix mòdo y color blau. Altre ab 50 de color morat, tots de la forma d' els primers montats demunt ases y atxes enceses. Després venia un manestral vestit de mòro molt pulit representant à Bigotillos Rey que fonch d' Orá coalcant demunt un mul acompanyat de 4 turchs que anavan à cavall y feyan paper de Baxans, cada qual vestit del color de la tròpa; després venia un manestral que feya paper de Mestre de camp y 6 timbals que el seguían. Anava vestit à lo militar ab un bastó de general en la mà. Després seguían 50 manestrals vestits de granaders ab bèca peluda à cavall dalt ases ab divisa blava. Derrera d' estos venia el tinent y lo alferes ab una bandera vermella ab les armes de la Ciutat al mitx y à cada cantó pintat un lleó. Després venia altre capitá à cavall y 50 manestrals demunt ases ab bèca de granader y divisa vermella, detrás de estos son tinent y alferes ab bandera blava, pintades les armes del Regne de Mallorca. Després venia altre capitá à cavall y altres 50 del mateix mòdo ab divisa gròga y detrás son tinent y alferes ab bandera morada ab les armes d' Aragó. Després venia altre capitá à cavall y altres 50 del mateix mòdo ab divisa morada y detrás son tinent y alferes ab bandera gròga ab les armes del Rey. Tots los qui coalcavan dalt ases duyan un atxa encesa en la mà y los qui anavan à cavall duyan espasa en mà y una estafeta à peu ab l' atxa. Després venian 3 à cavall y el del mitx vestit de vermey y los altres un vestit de morat y lo altre de blau, molt ricament vestits ab plomes al capell y 6 estafetes à peu ab atxes enceses qui los acompanyavan. Després venian los Buens y 6 timbals tots à cavall, després

un carro triunfal ahont anavan musicchs y molts de representants qui donavan gust. Era de veure lo pulit qu' havian enramats los ases y los més duyan per tapa-anques ó manta el rebojillo de la séua mestressa. Hey hagué curiós que regá alguns carrés ab ori de somera, y era un gust senti la bramadissa que feyan los ases.

Vuy dia 29 dits, al Rl. Convent de St. Domingo à les 9 del matí ha vingut la Real Audiència, Regent, Fiscal y Algutsir major y assentats que son estats en les cadires de la part de Santa Catalina de Sena se ha tret à N.º Sr. patent y se ha cantat p' el P. Prior de dit Convent un ofici ab música. Mes han manat los SSrs. Judges que à dit ofici assistissen tots los Judges inferiors, Advocats, Notaris, Escrivans, Procuradors, Porters, algotsins y per últim tota la malehida canalla de gent maldita del Clot de Cort. Tenia temó la gent que dita Iglesia de Sant Domingo no s' en entrás ó no caygués, vejent que estava plena de gent dolenta.

Vuy dia 2 Agost de dit any han concorregut à la Iglesia de Sta. Clara tots los manestrals qui concorregueren à la coalcada demunt dita, y han feta comunió general; y el Sr. Bisbe los ha dat la Comunió, que certament es estada una funció molt pia.

Vuy à la nit se ha desperat un castell de foch que se ha fet dins mar demunt botes devant el Mirador de la Llonja. Durá el disparo circa de 3 hores. Era un pler veure la multitud de gent qui aná à veure los fòchs, puis de la punta del cap Enderrocat fins à la fortalesa de San Carlos estava tota esta ribera plena de gent. Fonch molt de veure y doná molt de gust à n' el pòble.

Vuy dia 5 Agost dit any en el Rl. Convent de Sant Domingo se han celebrades les exequies per les ànimes de los qui moriren en la presa de Orá *hoc modo*. En mitx de la Iglesia se ha fet un molt alt túmulo de 3 ordres de botes tot cubert de friseta negra y demunt, un conventual tapat de vellut negre ab coxí y demunt un capell, espasa y bastó. A dit túmulo entre atxes y ciris cremavan cincents y vint llums, dich 520. Lo altar major y les tribunes colaterals estavan aximateix cubertes de frisetes negres ab molts de ciris encesos. Concorregué à esta funció el Sr. Comandant, Regent, Intendant y Retgidors, el Sr. Bisbe y el Capítol. Digué la missa D. Gabriel Sales y Berga Canonge y li feu Diaca D. Nicolau Sales y Berga Canonge son germá. Acabat lo ofici digué una oració fúnebre molt elegant en llatí el Dr. Juan Roig Acolit que doná molt de gust al auditori. Al Cel los vejem. Amen.

Es copia

PEP D' AUBEÑA.

**

XEREMIADES.

Hem lletgit el llibre *Harmonia entre la Ciència y la Fé*, publicat p' el Pare Miquel Mir, es nòstro sabí compatrici de la Companyia de Jesús, y no podèm méns de vanagloriarmós al veure que es un paísà nòstro el qui ha escrit còses tan belles y tan foudes còm conté. Aquest llibre hauria de corre en mans de tothòm y no hey hauria d' havé cap persona de una mica d' ilustració que no l' sabés de memòria còm el Pare Nostro y no l' tengués en es lloch més honorífich y visible de sa séua llibreria.

Recomanam sa séua adquisició à tots els nòstros lectors.

**

Mes de xexanta anys havia qu' estavam sentint es sò raro de sa campana, majó de Sant Jaume; per lo mateix aplaudim còm es degut es qu' al cap y à la fi s' haja remediat aquest mal amb sa benedició d' una campana nòva, que si no li han plañt els doblés será bona, sonará bé y durará molt.

S' esquerdarsé ses campanes no dependeix de si la tòca sa tramuntana ni de si li tiran un barret calent, ni d' altres ximpleres que mos contan còm à capasses de fé aquest mal: dependeix de si dins sa lliga amb que l' han fusa hey han posat tota aquella cantitat de metal de valor que reclama per essé bona, y de si ha estada ben fusa.

Ara falta fé lo mateix amb sa campana gròssa d' Alaró, y amb dues ó tres petites de La Mercè.

**

Aquesta setmana hey ha hagut tres ó quatre desgracies de carros qu' han passat per demunt persones. ¿Quin día será aquell que aturaran es corre per dins Ciutat?

**

Se suplica à qualsevòl persona que se consider essé l' amo de dos bultos que varen deixá à s' hostel des carré d' en Fiol, n.º 8, d' aquesta Ciutat, que se present à sa major brevedat à retirarlós y li serán entregats donant ses señes.

**

A sa papeleria de Can Tous, plassa de Cort, núm. 14, devant La Sala, hey ha una gran varietat de Globos per fires, festes y altres divertiments, de 6, 8, 10, 12 1/2, 15, 25 y 50 palms d' alsada, à n' els prèus de 4, 8, 12, 18, 26, 60 y 200 reals. Son fets de papé de seda superiò y amb so nòu sistema que son fabricats es casi impossible que se peguin foch ni que cayga sa metxa es temps qu' está encesa.

També s' hi trobará un complet surtit d' aparatos de fochs artificials apropòsit per penjá à sa boca d' els globos, bengales y couets de tots colós.

PRONOSTICH PER LA SETMANA QUI VÉ.

Diumenge 31 de Maitx.

LA SANTÍSSIMA TRINITAT
Y NOSTRA SEÑORA DEL AMOR HERMÓS

Coranthòres.—Acaban en el Socós.

Costums.—Comènsan ses festes de carré. Sa de avuy es à sa Gerrería.

Efemerides.—1750. Se publicá un pregó de ordre de la R. Audiencia pena de 500 lliures prohibint que ningú de qualsevol grau, estament ó condició que fos, pogués jugar al jòch de l'auca, y el Sr. Bisbe també posá pena d'escomunió à qui jugaria à tal jòch y que dins tres dies baix de les mateixes penes entregassen les auques y bolletins à los rectós de les parròquies. Cèrtament que fonch una còsa molt acertada puis se era profanat tant este maldito jòch en Mallorca que totes les señores per jugar à dit jòch destruían les séues cases y tal volta per aquest motiu Deu estava irritat quantre de nosaltres puis en los diumenges y festes ningú apenes anava à les iglesies sino per ohr missa y després à jugar al auca. Deu fassa que se olvit aquest jòch de los còrs de los mallorquins y mos don remey en les nostres necessitats.

Temps.—Regularment hò.

Signes.—Es sòl en Géminis; y sa lluna en Capricorní.—Els nins nats avuy serán recelosos; y ses nines trempallamps.

Dilluns 1 Juny.

S. PAU PREVERE Y S. SIMEON MONJO.

Coranthòres.—Comènsan à Sant Nicolau en sufragi de alguns difunts.

Efemerides.—1755. Fé aygo gròssa y pedra.

—1757. Fé bòyra tot lo dia.

Temps.—Comènsa à desxondirsè sa calor.

Signes.—Es sòl en Géminis; sa lluna en Sagitari.—Els nins qu' avuy naixquen serán baluets; y ses nines xemeròyes.

Dimars 2.

S. MARCELÍ Y S. ERASME MARTIRS.

Coranthòres.—Segueixen à Sant Nicolau.

Efemerides.—1747. Morí el Sr. Marqués Gravina Mariscal de Camp dels Reyals Etsèrcits. Lo enterraren à Sant Domingo.

—1753. Va fé aygo gròssa, tròns, llamps y fortuna.

—1754. Va essè Pasco del Esperit Sant y fé tròns y llamps y aygo gròssa.

—1756. Los inglesos tornavan à esser devant Menorca per defensá el Castell de Mahó. Los francesos volgueren asaltá el Castell y els inglesos volaren una miña y en moriren molts de francesos.

—1774. Se llevá el poder celebrar missa en el oratòri de la Pau y en el de Sant Cristòfol de la Bolsería.

Temps.—Bò, si Deu ho vòl.

Signes.—Es sòl en Géminis; sa lluna en Sagitari.—Els nins nats avuy serán guapos y hòns per retgidós; y ses nines honestes.

Dimecres 3.

SANT ISAAC MONJO Y SANTA CLOTILDE.

Coranthòres.—Acaban à Sant Nicolau.

Novenes.—Comènsan ses de Sant Onofre y del Santíssim Còr de Jesús.

Efemerides.—1750. Encara durava la epidèmia però ja no feya tant d' estrago.

—1755. Vent fortíssim.

—1758. Un granader del Retgiment d' Africa ha mòrt un mariner genovés amb una enflaxada, dins el carré de la Mar.

Temps.—Perillan xubascos.

Signes.—Es sòl en Géminis; sa lluna en Acuari.—Els nins que neixerán avuy serán vius còm à centelles, y ses nines llamineres.

Dijòus 4.

✠ CORPUS CHRISTI

Y S. FRANCISCO CARASCILO FUNDADÓ

Festividad del Còrpus en la Catedral.

Novenes.—Comènsa sa de S. Antoni de Padua.

Costums.—Processó general en la Sèu. Avuy se solía trèure la ròba del Estiu.

Efemerides.—1750. Duravan les malalties y va fé tant de fret aquest dia còm si fos es Febré.

—1754. Va vení es Regent nõu.

—1758. Dins Cala Manacor hey arribaren 3

bastiments de mòros. Volgueren fé un desembarch amb les llanxes y el torrè tocá es còrn y ells fogiren. Dins la Porrassa hey havia un altre bastiment de mòros que havia donat cassa à dos llauts.

—1781. Feren les processons del Còrpus sense gegants, dimònis, cavalls cotoners, ni ménos Sant Juan Pelós que portava el vestit de pell. L' ordre de privar esto era vinguda del Rey que no volia espectacles en les processons y llèvaren també els encapironats, assotants y penitents.

—1758. Trobaren à s' Arenal tapat d' arena un hòmo mòrt amb 7 ferides en el pit. Se judica qu' es un tal Valent que tayava en la Pescadería.

Temps.—Perilla qualque rebumbada.

Signes.—Es sòl en Géminis; sa lluna en Acuari.

—Els nins nats avuy serán fanés; ses nines coques blanques.

Divendres 5.

SANTS PACIFICH Y BONIFACI BISBES.

Festividad del Còrpus en Sta. Eulalia.

Novenes.—Comènsa sa del Sagrat Còr de María.

Costums.—Antigament se solía fé à Sta. Eulalia una hermosa processó ab una bella lledania.

Efemerides.—1750. Aquest dia y los tres siguents fé tant de fret que tothòm hagué de tornar trèure les capes y posarse d' hivèrn.

—1752. El Bisbe pretenia donar el canonicat vacant per mòrt de Don Juan Martorell, à Don Nicolau Villalonga y Truyols perque deya qu' era lectoral; y el Capítol ha protestat y volia passar à fer elecció.

—1758 Han agafat un fusté y un soldat qu' anavan robant en sa nit per dins Ciutat. Robavan per dins tavernes y botigues de vendre. S' han escapats dos mes qui han presa garriga.

—1774. Surtint S. Illma. del Palau focaren un combregar d' una pòbre dòna y ell devallá del cotxo y feu el combregar, donant ordre als capellans d' honó que la socorreguessen fins que fos adobada ó mòrta. De prònte li deixá dos duros.

Temps.—☉ Quart minvant à les 12' 15 de la nit. Es perillós qu' avuy plòga.

Signes.—Es sòl en Géminis; sa lluna en Piscis.

—Els nins qu' avuy neixerán serán sense frè; y ses nines estufades.

Dissapte 6.

SANT NORBERT Y SANTA CÀNDIDA.

Festividad del Còrpus en Sta. Creu.

Costums.—Sa parròquia de Santa Creu solía fé una hermosa y lluhida processó.

Efemerides.—1755. Havia cessat es mal temps però els mals de costat eran molts y molts los mòrts. En la vila d' Inca eran tants els malalts que los hòns no eran bastants per darlos ajuda. El Rector, Comu, Batle y Retgidors resolgueren fer una novena y festa al gloriós Sant Sebastiá nõstron Patró, y gracias à Deu han cessat los mòrts en dita vila.

—A Soller mataren un hòmo à puñalades.

—1758. Per estingí el grèmi de carnicés, ha fet pregonar la Ciutat qui voldria arrendar l' abasto de la provisió de la carn y qui ménos hey diria la tendria. Axò va desmayar los supèrbs carnicés y avuy la carn va aná à 4 sòus y el Bou à 2 sòus.

Temps.—Segueix s' amenassa d' aygo.

Signes.—Es sòl en Géminis; sa lluna en Piscis.

—Els nins qu' avuy neixerán serán fòrts de cama y ses nines encaradisses.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS À LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—¿M' es permès esperá En Pere y sa mestressa?

SEMBLANSES.—1. En que guarda els doblés.

2. En que no menja.

3. En que s'cl está ajegut.

4. En que sòl prendre tou.

XARADA.....—Pas-cò.

PREGUNTA.....—Ombra.

CAVILACIÓ.....—Ginard.

FUGA.....—Na Catalina m' agrada

perque té es parlá amorós

y sa boqueta d' enfós

y es nas de rata piñada.

ENDEVINAYA...—Un papé de xigarro.

GEROGLIFICH.

: B son ¡ay! : tisis vol ¡ah!

ECSEMÉ.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s' assemblan unes botes à un teatro?
2. ¿Y un teatro à una estable?
3. ¿Y una estable à un convent de mònges?
4. ¿Y un convent de mònges à un hòmo?

XARADA

Ma primera es una iglesia
y es méu tot heu es també.

PREGUNTA.

¿Quina es sa còsa milló de fé, en tení òli?

CAVILACIÓ.

FER GRUTA

Compòndre amb aquestes lletres un llinatge

FUGA DE VOCALS.

M.str. B.rt.m.. B.r.r.s

q..nt p.ss. s. m.ss..

.n. f.nt q.. d. . n br.s

l. s. c.r. mb .n c.r.

ENDEVINAYA.

Després que mitx any de tira
quant es temps es mes alegre
he aconhortat es méu ámo
aquest m' atupa y me penja.

(Ses solucions dissapte qui vé si som vius.)

30 MAITX DE 1885

Estampa de sa Viuda y Fils d' En P. J. Gelabert